

Arrest

nr. 302 189 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het beroep dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 10 januari 2024.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, [K.M.], verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, 18 jaar oud te zijn, etnisch Pashtoun te zijn en het soennitisch geloof te belijden. U bent geboren in [S.], een subdorp van [H.], in het district Khogyani van de Afghaanse provincie Nangarhar, en hebt daar altijd gewoond tot aan uw vertrek uit Afghanistan. Voor uw vertrek uit Afghanistan was u een student in de zevende graad en daarnaast werkte u als

automekanieker. Uw ouders wonen op heden nog in uw dorp [S.]. Uw twee oudste broers, [H.] en [Q.], zijn gedood door de taliban en uw andere broer, [S.], verblijft op heden in Pakistan.

Uw broer [H.] werkte voor het Afghaanse nationale leger en kende hierdoor problemen met de taliban. [H.] kwam soms naar de winkel van u en uw broer [Q.] met vrienden van het leger. U en [Q.] werkten aan de wagens van deze personen en de taliban kwamen dit te weten. De taliban belden naar jullie en zeiden dat [H.] diende te stoppen met zijn werk voor de overheid en dat jullie moesten stoppen met het repareren van overheidsleden hun wagens. U en uw broers besloten echter om verder te gaan met jullie werk. In mei 2022 werd [H.] door de taliban doodgeschoten toen hij van zijn werk kwam en onderweg was naar het dorp. Nadien bleven de taliban u en uw broer [Q.] bedreigen maar jullie bleven verder werken omdat de overheidswagens bleven komen en jullie niet accepteerden wat de taliban vroegen. Op een dag, toen u in school zat, kwamen er taliban naar uw winkel en ze hebben [Q.] gedood. Na de dood van [Q.] kwam uw vader naar school en hij vertelde u wat gebeurd was met [Q.]. U werd naar het huis van uw maternale oom gestuurd waar u vervolgens veertig dagen bleef. Daarna besloten uw maternale oom, vader en andere broer [S.] dat u het land moest verlaten omdat u ook betrokken was bij de herstelling van militaire wagens.

Na uw vertrek kreeg uw broer [S.], na de machtsovername van Afghanistan door de taliban, ook problemen met de taliban. De taliban vroegen aan [S.] om te werken hen. [S.] accepteerde dit niet en is vervolgens naar Pakistan gevlucht.

U verliet Afghanistan tien dagen voor de machtsovername van Afghanistan door de taliban. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Roemenië, Hongarije en Duitsland naar België waar u op 3 december 2021 een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden omdat u wagens repareerde van overheidsleden. Daarnaast vreest u ook de taliban omdat ze u als een ongelovige zullen beschouwen vanwege uw verblijf hier.

Ter ondersteuning van uw verzoek hebt u volgende documenten neergelegd (allemaal fotokopieën): Uw taskara (= Afghaans identiteitsbewijs), documenten gerelateerd aan het werk van uw broer [H.] en foto's van [H.].

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. De beslissing die u immers werd betekend door de Dienst Voogdij (Administratief dossier), stelt dat op 15 december 2021 u ouder dan achttien jaar bent, vermoedelijk 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Dat u heden nog steeds verklaart geboren te zijn in 2005 (wat u bij binnenkomst in België stelde) (CGVS, p. 6), blijkt na medisch onderzoek dan ook niet aannemelijk. Omdat u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, tast bovendien uw algemene geloofwaardigheid op ernstige wijze aan.

Na uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) kan niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico, op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de taliban omdat u wagens repareerde van overheidsleden. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante tegenstrijdigheden en incoherenties worden

opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Zo bent u er om te beginnen niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat uw broer [H.] werkelijk een lid was van het Afghaanse nationale leger (CGVS, p. 4). Er dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent [H.] zijn werkzaamheden voor het leger zeer vaag en weinig doorleefd zijn. Zo mag het onder meer de nodige verbazing wekken dat wanneer u gevraagd werd naar het werk van uw broer u enkel wist te vertellen dat hij van rang sergeant was en dat hij gestationeerd was in [G.] als medicus. Wanneer uw broer begonnen is in het leger weet u niet (CGVS, p. 4). Toen u gevraagd werd wat [H.] zijn taken waren bleef u erg oppervlakkig. Zo verklaarde u dat hij een medicus was die niet buiten ging voor gevechten maar medicijnen controleerde en ze gaf. Verder weet u niet wat hij deed. Of hij al dan niet een medische opleiding gevolgd heeft weet u evenmin. U denkt van wel maar u weet niet of hij zo een opleiding gevolgd heeft voor hij bij de overheid ging of dat het tijdens zijn tewerkstelling bij de overheid was (CGVS, p. 13). Voorts mag het ook vreemd heten dat u geen enkel idee hebt waar [G.] basis ligt in Nangarhar. Dat uw broer trouwens nooit verhalen vertelde over zijn werk is weinig aannemelijk. Uw broer woonde immers in hetzelfde huis als u en kwam maandelijks naar huis voor twee à drie dagen (CGVS, p. 5). Bovendien dateert één van de documenten uit 2008 (Administratief dossier – Groene map, stuk 8). Dat u dus amper iets kan vertellen over zijn werkzaamheden raakt kant noch wal, temeer [H.] zijn werk de aanleiding gevormd heeft voor de problemen die u en uw broer [Q.] kregen (CGVS, p. 12-13).

Om het Commissariaat-generaal te overtuigen van uw broer zijn werkzaamheden voor het Afghaanse nationale leger legde u ook heel wat documenten neer (Administratief dossier – Groene map, stuk 2). U kon weliswaar enkel vertellen dat deze documenten toebehoorden aan uw broer. Het hoeft geen betoog dat dit weerom weinig ernstig en doorleefd is. Er kan immers verwacht worden dat u op zijn minst de documenten eens bekeken zou hebben om uw verklaringen betreffende zijn job te ondersteunen, in casu quod non (CGVS, p. 4). U verklaarde de documenten niet bekeken te hebben omdat u niet kan lezen (CGVS, p. 5). U dient er echter op gewezen te worden dat het CGVS geen geloof kan hechten aan het gegeven dat u niet zou kunnen lezen (CGVS, p. 8). U had immers bij aanvang van uw asielpcedure, tijdens uw initiële registratie, laten optekenen dat u tot de negende graad naar school bent geweest en dat u heel goed Pashtou kan lezen maar dat schrijven moeilijker is (Administratief dossier – Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, Varia). Dat u dus niet bij machte was om de door u neergelegde documenten te lezen maakt u geenszins aannemelijk. Integendeel, deze vaststelling zet nogmaals in de verf dat u er niet voor terugdeinst om leugenachtige verklaringen af te leggen. Tevens dient opgemerkt te worden dat zelfs indien u niet zou kunnen lezen nog verwacht kan worden dat u meer informatie over de documenten ingewonnen zou hebben, in casu quod non.

De Protection Officer stelde vast dat tussen de door u neergelegde documenten heel wat documenten van de Afghaanse nationale politie zaten (Administratief dossier – Groene map, stuk 2). U werd met deze vaststelling geconfronteerd en stelde toen dat het oude documenten waren. Zo zat [H.] in het begin bij de politie (CGVS, p. 4). Dat u dit niet spontaan vermeldde is weerom merkwaardig. Om aannemelijk te maken dat uw broer effectief bij de politie zat werd u gevraagd wanneer hij dan veranderd was naar het leger. Hier gaf u echter een ontwijkend antwoord op door te zeggen dat hij overgeplaatst werd naar [G.] maar naar huis moest komen om het papierwerk in orde te brengen en toen doodgeschoten werd (CGVS, p. 5). Vervolgens werd u nogmaals gevraagd waarom hij veranderd was van politie naar leger. Weerom bleef u erg vaag en stelde u gewoon dat hij het leger wilde vervoegen toen hij sergeant werd (CGVS, p. 5). Daarnaast is het enigszins frappant dat u het antwoord schuldig diende te blijven toen u gevraagd werd bij welke tak van de Afghaanse nationale politie [H.] zat (CGVS, p. 5). Nochtans kan op basis van de documenten afgeleid worden dat de persoon aan wie de documenten toebehoren bij de Afghan National Civil Order Police zat (Administratief dossier – Groene map, stuk 2).

Dat de taliban, Daesh en mensen van het dorp wisten dat uw broer [H.] in het leger zat valt trouwens niet te rijmen met de door u geschetste context (CGVS, p. 14). Zo verklaarde u dat uw broer maandelijks naar huis kwam en toen telkens twee à drie dagen thuis bleef (CGVS, p. 5). Wetende dat uw dorp onder controle stond van de taliban houdt dit weinig steek (CGVS, p. 7). Indien uw verklaringen overeenstemmen met de werkelijkheid dan kan gesteld worden dat [H.] allesbehalve veilig was in uw dorp. Dat hij dus zo geregeld naar huis kwam is weinig aannemelijk gelet op het door u geschetste profiel. Ook deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het profiel van [H.].

Wat de door u neergelegde documenten en foto's betreft dient aangestipt te worden dat documenten verklaringen enkel kunnen ondersteunen indien de verklaringen geloofwaardig zijn, in casu quod non.

Bovendien kan u op geen enkele wijze aantonen dat u verwant bent met de persoon aan wie de documenten en foto's toebehoren (Administratief dossier – Groene map, stuk 2 & 3). Zo kan u geen foto's van u en [H.] voorleggen, alsook legt u geen identiteitsdocument van [H.] neer (CGVS, p. 4). Bovendien zijn de door u neergelegde documenten fotokopieën waarvan de bewijswaarde relatief is. Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

Daarenboven dient vastgesteld te worden dat u er evenmin in geslaagd bent om aannemelijk te maken dat u problemen gekend zou hebben vanwege uw werk als automekaniker (CGVS, p. 9, 12-13). Zo kan er al geen geloof gehecht worden aan het gegeven dat uw broer [H.] in het leger zat, laat staan dat hij collega's naar de winkel van u en uw broer stuurde om hun wagens te laten decoreren of repareren (CGVS, p. 9).

Bovendien mag het ten stelligste verbazen dat u er doorheen uw asielprocedure niet in geslaagd bent om consistente verklaringen af te leggen over uw broer [Q.]. Zo verklaarde u op het CGVS dat u samen met [Q.] werkte als automekaniker en dat hij gedood werd door de taliban omdat hij, net zoals u, wagens van overheidsleden repareerde (CGVS, p. 11, 12-13, 16). Echter liet u aanvankelijk, tijdens uw initiële registratie in België, optekenen dat [Q.] een veiligheidsagent was op de markt vlakbij het districtshuis en dat hij ervan beschuldigd werd een spion te zijn. Daarnaast liet u toentertijd ook optekenen dat [Q.] sinds twee maanden vermist is (Administratief dossier – Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling). Dat u zo een strijdige verklaringen aflegt over [Q.] is nefast voor de geloofwaardigheid van uw relaas. Er kan immers verwacht worden dat u eenduidige verklaringen aflegt over deze pertinente elementen die onlosmakelijk verbonden zijn met uw beweerde vrees. U werd met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd maar u ontkende dit gezegd te hebben bij DVZ en gaf aan dat de tolk dit misschien verkeerd begrepen had (CGVS, p. 17, 18). Dit antwoord van u is echter niet bij machte om deze frappante bevinding om te buigen aangezien er een wezenlijk verschil is tussen uw verklaringen op het CGVS en uw verklaringen bij binnenkomst in België. Indien [Q.] werkelijk gedood werd voor uw vertrek uit Afghanistan omwille van de door u beweerde problemen dan kan niet ingezien worden waarom u hierover niet zou spreken bij uw initiële registratie. Het Commissariaat-generaal wijst u er dan ook op dat deze vaststelling op zeer ernstige wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo kan er immers geen geloof gehecht worden aan het gegeven dat [Q.] dood zou zijn, laat staan dat hij gedood werd door de taliban vanwege zijn werk als mekaniker.

Voorts houdt het ook geen steek dat u en uw broer [Q.] geen actie ondernamen en gewoon verder gingen met jullie werk na het ontvangen van bedreigingen door de taliban en Daesh. Zo accepteerden jullie niet wat de taliban eisten omdat de overheid aanwezig was waar jullie zaten en ze, taliban en Daesh, dus niks konden doen (CGVS, p. 12-13). Echter blijkt uit uw verklaringen dat u en uw broer niet zo veilig waren als jullie beweerden. Zo stond jullie dorp immers onder controle van de taliban waardoor jullie daar gemakkelijk gevisieerd konden worden door de taliban (CGVS, p. 7). Daarnaast blijkt ook dat u en uw broer helemaal niet veilig waren in uw winkel. Zo werd uw broer [Q.] overdag zozegzegd gedood in de winkel waar u en hem werkten (CGVS, p. 16). Dat u en uw broer dus geen enkele actie ondernamen raakt kant noch wal gelet op het voorgaande.

In lijn met het voorgaande mag het ook enigszins verbazen dat de taliban u nooit persoonlijk benaderd hebben (CGVS, p. 16). Indien de taliban u werkelijk wilden laten stoppen met het werk dat u deed dan zou het niet geheel onlogisch geweest zijn mochten ze u in persoon aangesproken hebben. Hiertoe hadden de taliban immers de mogelijkheid aangezien ze actief waren in uw dorp (CGVS, p. 7). Verder mag het ook vreemd heten dat de taliban het risico namen om [Q.] te doden in zijn winkel, gelegen in de bazaar van het districtscentrum, op klaarlichte dag, dit terwijl de taliban de plak zwaaiden in uw dorp en dus daar konden doen wat ze wilden zonder risico om gevangen te worden. Deze en voorgaande vaststelling zetten nogmaals in de verf dat uw verklaringen weinig aannemelijk zijn, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas verder op de helling zet.

Dat uw derde broer, [S.], vijf maanden geleden naar Pakistan gevlucht zou zijn omdat de taliban hem probeerden te rekruteren is niet aannemelijk (CGVS, p. 10, 16, 17). Zo houdt het immers geen steek dat de taliban, nadat ze al meer dan één jaar lang de macht over Afghanistan hebben, een zodanige nood hebben aan leden dat ze moeten overgaan tot gedwongen rekrutering. Zelfs voor de machtsovername

kwam gedwongen rekrutering door de taliban al zelden voor. Stel dat de taliban toch [S.] wilden rekruteren omwille van u en uw andere broers hun vermeende problemen dan dient opgemerkt te worden dat het volstrekt onduidelijk is waarom de taliban zo lang gewacht zouden hebben om achter [S.] aan te gaan (CGVS, p. 16, 17). Het lijkt er daarom sterk op dat u uw verklaringen post-factum opsmukt in een poging om alsnog een nood aan internationale bescherming aannemelijk te kunnen maken. Het is echter nauwelijks ernstig te nemen dat u plotseling met nieuwe verklaringen komt aanzetten als zouden de taliban [S.], die helemaal niks met de beweerde problemen van u en uw broers te maken had, proberen te rekruteren hebben waardoor hij ook moest vertrekken.

De taskara die u hebt neergelegd is niet bij machte om bovenstaande vaststellingen om te buigen (Administratief dossier – Groene map, stuk 1). Zo is uw taskara slechts een fotokopie waarvan de bewijswaarde relatief is. Daarenboven liet u in Roemenië optekenen dat u [A.M.] heette (Administratief dossier – Dublin). Alsook klopt uw beweerde leeftijd niet met de vastgestelde leeftijd hier in België (CGVS, p. 6). Zoals reeds aangestipt is corruptie wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1). Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde.

Tot slot dient nog aangestipt te worden dat u verklaarde nooit asiel in een andere Europees land te hebben gevraagd (CGVS, p. 6). Nochtans dient hierbij opgemerkt te worden dat u landen zoals Griekenland en Duitsland bent gepasseerd (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 37; CGVS, p. 18) zonder een VIB in te dienen. In Duitsland heeft u zelf vingerafdrukken afgestaan (CGVS, p. 18) wat aantoonde dat u de kans kreeg om er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat u dit echter nagelaten heeft ondermijnt de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen aangezien verwacht kan worden dat een VIB gedaan wordt in het eerste veilige land waar u binnenkomt. Dit doet dan ook vermoeden dat er eerder opportunistische redenen en/of socio-economische motieven aan de basis van uw verzoek liggen.

De vaststelling dat u over uw rechtstreekse vluchtaanleiding incoherente, tegenstrijdige en weinig plausibele verklaringen aflegde, de aantasting van uw algemene geloofwaardigheid door het voorgaande en tot slot de afwezigheid van betrouwbare documentaire bewijzen van al deze gebeurtenissen laten niet toe enig geloof te hechten aan uw asielaanspraak.

Ook dient stil gestaan te worden bij uw verklaring aangaande het feit dat de taliban u als een ongelovige zouden beschouwen vanwege uw lang verblijf in Europa (CGVS, p. 13, 18). Hierover dient gesteld te worden dat dit een blote bewering is die u niet in concreto aannemelijk maakt. In dit verband kan batig verwezen worden naar de onderstaande motivering:

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij

met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u reeds meerderjarig was vooraleer u Afghanistan verliet. Daaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u naar school geweest te zijn in Afghanistan, er gewerkt te hebben en u heeft er ook religieuze lessen gevolgd (CGVS, p. 7, 8). Bovendien blijkt dat u hier in België nog steeds een praktiserend moslim bent (CGVS, p. 7). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen. In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld.

In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een

fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEDA registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief

waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een

situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden

van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 10 januari 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
- EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023;
- EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus , januari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;
- EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
- EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: de Vluchtelingenconventie), van de artikelen 48 tot en met 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de zorgvuldigheids-plicht. Hij houdt tevens voor dat een manifeste appreciatiefout werd gemaakt.

Allereerst dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en uit de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991, voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

In zoverre verzoeker de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel verweerder oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig werd gehoord door verweerder. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtu machtig is. De Raad stelt verder vast dat verweerder zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De bewering dat verweerder niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De Raad merkt op dat voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

*“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:
[...]*

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

In casu heeft verweerder vastgesteld dat verklaringen die verzoeker, met het oog op het verwerven van een internationale beschermingsstatus, aflegde ongeloofwaardig zijn en de door hem aangebrachte stukken niet toelaten anders te oordelen.

Verzoeker voert aan bij een terugkeer naar Afghanistan te vrezen te worden vervolgd door de taliban omwille van *“persoonlijke problemen met hen”* en omdat hij zal worden beschouwd als een verwesterde Afghaan. Hij stelt ook de leden van de Islamitische Staat (hierna: IS) – door hem *“Daesh”* genoemd – te vrezen.

Verzoeker zet uiteen dat hij tijdens het gehoor door verweerder poogde om zo goed mogelijk te antwoorden op de vragen die hem werden gesteld en stelt van mening te zijn dat hij een coherent verhaal vertelde. Hiermee toont hij niet aan dat verweerder verkeerdelijk aangaf dat hij zichzelf een aantal keren tegensprak en dat zijn, niet gestaafde, verklaringen ongeloofwaardig zijn. Verzoekers beschouwingen dat een verder onderzoek is vereist indien er nog onduidelijkheden zijn en inzake de gevallen waar het mogelijk is om het voordeel van de twijfel te genieten is in casu niet relevant. Er is immers geen twijfel en er blijkt niet dat nog enig bijkomend onderzoek zou zijn vereist om te kunnen besluiten dat verzoeker geenszins in aanmerking komt voor de toekenning van enige internationale beschermingsstatus. Er moet ook worden geduid dat verzoeker niet kan voorhouden dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn *“profiel”*. Verweerder heeft verzoeker immers louter verzocht een aantal feiten weer te geven en er mag worden verwacht dat ook een jongvolwassene met een geringe scholing bij machte is om te antwoorden op eenvoudige vragen omtrent nauwe verwanten en inzake gebeurtenissen, waarvan

hij voorhoudt dat deze plaatsvonden. Verzoekers betoog dat hij altijd in een klein dorp heeft geleefd, dat zijn familie er nog leeft en dat hij zich zorgen over hen maakt wijzigt hieraan niets.

Verzoekers uiteenzetting omtrent de wijze waarop een leeftijdsbepaling gebeurt is evenzeer irrelevant. Indien verzoeker van oordeel was dat de hiervoor bevoegde administratie, na het laten doorvoeren van een bottest, verkeerdelijk besloot dat hij eind 2021 reeds ouder was dan achttien jaar, dan stond het hem vrij tegen deze beslissing een beroep in te stellen bij de Raad van State. Het staat niet ter discussie dat verzoeker dit niet heeft gedaan. Verweerder diende voormelde beslissing van de Dienst Voogdij, die definitief in het rechtsverkeer is, te respecteren en heeft, op goede gronden, vastgesteld dat verzoekers initiële verklaring, dat hij werd geboren in 2005 en hij dus minderjarig was, incorrect is. Het is ook niet onredelijk om te besluiten dat, wanneer een vreemdeling omtrent gegevens die kunnen worden geverifieerd incorrecte verklaringen aflegt, dit zijn algemene geloofwaardigheid ondermijnt. Verzoekers bewering dat hij de Afghaanse kalender niet goed kent en dit kan verklaren waarom hij zijn echte leeftijd niet goed weet, zodat niet kan worden besloten dat hij bewust foutieve verklaringen aflegde, kan niet overtuigen. Verzoeker verklaarde immers tot de zevende graad naar school te zijn geweest, waardoor mag worden verwacht dat hij leerde werken met een kalender en hij gebeurtenissen kan situeren in de tijd, en hij gaf, toen hij zijn verzoek om internationale bescherming indiende op 2 december 2021, duidelijk aan zeventien jaar te worden binnen twee maanden en zeventien dagen. Hij gaf toen niet te kennen niet in staat te zijn om zijn precieze geboortedatum mee te delen. Zijn argumentatie dat de leeftijd die blijkt uit de bottest niet veel afwijkt van de leeftijd die hij opgaf en er dus niet kan worden besloten dat hij zou hebben gelogen kan evenmin worden gevolgd. Volgens de bottest is hij immers geboren in 2002 en niet in 2005 en hierbij werd reeds een afwijking van twee jaar, in het voordeel van verzoeker, in rekening gebracht. Door toe te lichten dat hij bij het indienen van een verzoek om internationale bescherming in Roemenië weliswaar een andere naam opgaf, maar dat hij wel dezelfde verklaringen aflegde omtrent zijn leeftijd, toont verzoeker ook niet aan dat zijn verklaringen als geloof-waardig hadden dienen te worden beschouwd. Door te stellen dat hij in Roemenië op aanraden van een tolk wel een valse naam opgaf bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming bevestigt hij slechts er niet voor terug te schrikken om leugens te vertellen en vervolgens te pogen de verantwoordelijkheid hiervoor af te schuiven op een derde.

Verzoeker voert ook aan dat *“zijn leeftijd niet langer problematisch [is]”* aangezien hij een taskara heeft aangebracht. Hij gaat hierbij voorbij aan verweerders terechte overweging dat hij slechts een kopie van een taskara aanbracht en aan dit document slechts een beperkte bewijswaarde kan worden toegekend omdat er veel valse Afghaanse documenten zijn. De vermeldingen in de kopie van de taskara kunnen in casu geen afbreuk doen aan de resultaten van de wetenschappelijk vastgestelde leeftijdsbepaling.

Verzoeker verbindt zijn vrees voor vervolging aan het gegeven dat zijn oudste broer, H., die werkte voor het Afghaanse leger, regelmatig wagens liet herstellen in de garage van Q, een andere broer. Verzoeker stelt dat hij deeltijds in deze garage werkte en dat leden van de taliban en van IS langskwamen met de eis niet langer voertuigen van militairen te herstellen en met het voorstel om er bommen in de plaatsen. Hij betoogt dat Q. weigerde om dit te doen en daarom werd gedood. Hij stelt dat H. kort voordien reeds was gedood omdat hij weigerde te stoppen met werken voor het Afghaanse leger.

Verzoeker stelt dat onterecht in vraag wordt gesteld dat zijn broer H., deel uitmaakte van het Afghaanse leger en wijst op de documenten die hij in dit verband heeft aangebracht. Zijn kritiek is evenwel niet dienstig, nu er geen elementen zijn die erop wijzen dat hij, omwille van de beroepsactiviteiten van H., zelf werd bedreigd, gevaar loopt of dreigt te worden vervolgd. Verzoeker lieert zijn problemen volledig aan het feit dat hij samen met zijn broer Q. aan voertuigen van militairen werkte en zowel leden van de taliban als leden van IS eisten dat zij hiermee zouden stoppen, hetgeen zij weigerden. Verweerder heeft er terecht op gewezen dat verzoeker, bij de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming, op 2 december 2021, verklaarde dat zijn broer Q. een veiligheidsagent was op de markt bij het districtshuis, dat deze ervan werd beschuldigd een spion te zijn en dat hij sedert twee maanden vermist was. Dit relaas valt niet te rijmen met de latere verklaringen van verzoeker dat zijn broer Q. een eigen garage had waar hij werkte aan wagens van militairen en hij daarom werd gedood. Waar verzoeker stelt geen kennis te hebben van stukken waarin de verklaringen die hij op 2 december 2021 aflegde zijn opgenomen, kan de Raad enkel vaststellen dat deze documenten zijn terug te vinden in het rechts-plegingsdossier. Uit deze stukken blijkt dat verzoeker twee keer aangaf dat zijn broer Q. vermist was. Hij verklaarde dit toen hem werd gevraagd het adres van de leden van zijn kerngezin mee te delen en herhaalde dit toen hem werd gevraagd het motief voor zijn immigratie naar België toe te lichten. Verzoeker werd met dit verschil in zijn verklaringen geconfronteerd en ontkende ooit te hebben gezegd dat zijn broer Q. werkte als veiligheidsagent en stelde dat de tolk hem misschien niet correct begreep. Aan deze verklaring voor de

vastgestelde discrepantie kan geen geloof worden gehecht. Verzoeker werd gehoord met behulp van een tolk Pasthu – de taal die hij zelf gebruikt –, zodat het niet plausibel is dat hij niet goed zou zijn begrepen en er is een groot verschil tussen “mekanieker” en “veiligheidsagent op de markt vlakbij het districtshuis”. Daarenboven stelde verzoeker twee keer dat zijn broer Q. sedert twee maanden “vermist” was en het is duidelijk dat verzoeker het verschil tussen vermist en dood kent, aangezien hij tijdens hetzelfde gehoor duidelijk verklaarde dat zijn andere broer H. “werd gedood meer dan vier maanden geleden”. Het is ook niet te verantwoorden dat verzoeker stelde dat Q. twee maanden vermist was op een ogenblik dat H. reeds meer dan vier maanden was gedood indien, Q., volgens latere verklaringen, minder dan een maand na H. werd gedood. Het feit dat verzoeker, bij latere gehoren, consequent voorhield dat Q. actief was als mecanicien doet geen afbreuk aan het feit dat hij zijn verklaringen wijzigde omtrent feitelijke gegevens die aan de basis liggen van zijn voorgehouden vrees voor problemen met leden van de taliban of van IS. De door verzoeker aangebrachte stukken laten niet toe om vast te stellen dat verzoekers broer Q. een garage had en dat hij zou zijn overleden. Verweerder kan dan ook worden gevolgd waar hij stelt dat geen geloof kan worden gehecht aan het gegeven dat verzoekers broer Q. zou zijn gedood door leden van de taliban omdat hij als mecanicien aan militaire voertuigen werkte. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaring dat hij problemen had met de taliban of andere groeperingen omdat hij in de garage van zijn broer Q. meehielp om voertuigen van militairen, die samen met zijn broer H. langskwamen kwamen, te herstellen of dat hij, om deze reden, problemen zal krijgen bij een terugkeer naar Afghanistan. Verweerder heeft er ook terecht op gewezen dat verzoeker niet aangaf ooit persoonlijk te zijn benaderd door de taliban, terwijl ze hiertoe nochtans de mogelijkheid hadden, aangezien verzoeker verklaarde dat de leden van deze groepering in zijn dorp actief waren. Verzoekers uiteenzetting dat hem niet kan worden verweten dat de taliban zich niet tot hem hebben gericht gaat eraan voorbij dat het aan hem is om aan te tonen dat hij een gevaar loopt omwille van de aanwezigheid van de taliban. Het feit dat de taliban zich niet de moeite hebben getroost om zich tot verzoeker persoonlijk te richten is een valabel argument om te oordelen dat er geen vrees voor vervolging kan worden vastgesteld. Verzoekers toelichting dat niet wordt betwist dat hij zelf als automecanicien heeft gewerkt en dat hij kon uitleggen hoe hij zijn taken uitvoerde wijzigt niets aan het feit dat hij niet aannemelijk maakt dat hij een risico op vervolging loopt omdat hij samen met Q. aan voertuigen zou hebben gewerkt die door militairen werden binnengebracht in hun garage.

Door erop te wijzen dat hij niet akkoord gaat met verweerders overweging dat het geen steek houdt dat S., nog een andere broer van verzoeker, gedwongen zou zijn gerekruteerd door de taliban, maakt verzoeker niet aannemelijk dat zijn asielrelaas enige grond heeft. Er moet daarenboven worden geduid verweerders vaststelling dat niet blijkt dat de taliban, meer dan een jaar nadat zij de macht hadden overgenomen, een zodanige nood zouden hebben aan leden dat zij zouden moeten overgaan tot een gedwongen rekrutering verenigbaar is met de algemene verslaggeving omtrent de situatie in Afghanistan. Uit rapporten blijkt dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten (cf. EUAA Country Guidance van januari 2023, blz. 62).

Verzoekers theoretische betoog dat verweerder, zelfs in het geval van twijfel omtrent de realiteit van bepaalde feiten of over zijn oprechtheid, moet nagaan of de aangevoerde vrees voor vervolging voldoende is aangetoond aan de hand van elementen van de zaak die als vaststaand worden beschouwd wijzigt niets aan het voorgaande.

In tweede instantie stelt verzoeker dat, gelet op het feit dat hij in 2021 zijn land verliet, hij in Afghanistan heden als verwesterd zal worden beschouwd. Hij benadrukt dat, zelfs indien hij in het verleden niet werd vervolgd, toch moet worden nagegaan of er geen reëel risico op vervolging in de toekomst bestaat.

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Verzoekers toelichting, met verwijzing naar rapporten, dat in een aantal gevallen personen die, na een verblijf in het buitenland, naar Afghanistan terugkeerden problemen ondervonden leidt niet tot een ander besluit. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. EUAA Afghanistan Country Focus, december 2023, blz. 13-14).

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd.

Door te verwijzen naar de duur van zijn verblijf in Europa en door te beweren dat hij perfect geïntegreerd is – zonder aan te geven waaruit dit zou blijken – toont verzoeker niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Hij toont hiermee evenmin aan dat hij is verwesterd of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen. Verzoekers betoog dat hij een facebookprofiel heeft en de informatie op dit profiel ertoe zou kunnen leiden dat hij als een ongelovige zou kunnen worden beschouwd, kan niet overtuigen. Verzoeker toont immers niet aan dat er op zijn facebookprofiel gegevens kunnen worden teruggevonden die zouden kunnen worden aangewend om hem als ongelovige te catalogeren. Daarnaast zijn er de Raad geen verslagen bekend waarin wordt aangegeven dat de taliban onderzoeken of personen die terugkeren uit het buitenland een facebookprofiel hebben en de inhoud ervan analyseren. Er zijn ook geen redenen om aan te nemen dat verzoekers “gedrag en waarden” zijn veranderd. Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat hij nog steeds deelneemt aan de ramadan en dat hij nog naar de moskee gaat om te bidden.

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat hij er een sociaal netwerk heeft, dat hij religieuze lessen volgde, dat hij afkomstig is uit een dorp waarin de taliban, reeds voor zijn vertrek, aanwezig waren, dat hij op volwassen leeftijd – en dus toen hij reeds voor een belangrijk deel was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide – naar Europa reisde, dat hij minder dan drie jaar in West-Europa verblijft en dus niet zo maar kan worden aangenomen dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt.

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat het feit dat hij in België geen traditionele Afghaanse kledij draagt, dat hij heden geen baard heeft en dat zijn haarsnit modern is effectief een uitdrukking is van een echte overtuiging die verboden is of afgekeurd wordt in zijn land van herkomst. Hij maakt evenmin aannemelijk dat zijn kleding- en haarstijl moeten worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit, waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft en waardoor hij zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

Er kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker een politieke of religieuze overtuiging heeft waardoor hij het risico loopt om te worden vervolgd of dat hem een dergelijke overtuiging kan worden toegeschreven. Aangezien geen verwestering kan worden vastgesteld kan ook niet worden besloten dat verzoeker omwille van het behoren tot de sociale groep van de verwesterde Afghanen dreigt te worden vervolgd. Er moet daarenboven worden geduïd dat hoe dan ook niet kan worden gesteld dat Afghanen die terugkeren naar hun land van herkomst een gemeenschappelijke identiteit hebben die in de directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd, nu al deze personen hun eigenheid behouden. Bijgevolg kunnen zij hoe dan ook niet worden aangemerkt als een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d van de Vreemdelingenwet.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In wat kan worden beschouwd als een tweede onderdeel van zijn middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst,

of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. *Ernstige schade bestaat uit :*

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Er moet worden benadrukt dat, nu reeds werd vastgesteld dat verzoeker geen verwestering aantoont, niet kan worden besloten dat hij, omwille van een verwestering, het slachtoffer dreigt te worden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad merkt daarnaast op dat verzoeker meent dat hem de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend omdat hij een reëel risico loopt op schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Verzoeker zet hierbij, met verwijzing naar tal van documenten, de socio-economische situatie in Afghanistan uiteen en stelt te vrezden dat hij bij een terugkeer naar dat land in een situatie van extreme armoede dreigt terecht te komen waarbij hij niet in zijn elementaire levens-behoeften zal kunnen voorzien. Hij betoogt dat de verergering van de socio-economische toestand in Afghanistan is veroorzaakt door de gedragingen van de nieuwe taliban-regering.

Dat de minder goede socio-economische situatie in Afghanistan, na de machtsovername door de taliban in augustus 2021, nog verder is verslechterd, wordt niet betwist.

De kernvraag is evenwel of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheids-middelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan de Raad niet oordelen dat verweerder verkeerdelijk concludeerde dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

De huidige socio-economische situatie in Afghanistan is overduidelijk het gevolg van een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Verzoekers verwijzing naar een arrest van de Raad, dat geen precedentswaarde heeft, leidt niet tot een ander besluit.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat in casu geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet en dat de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat de precare humanitaire situatie in Afghanistan voornamelijk is te wijten aan het handelen van de taliban kan niet worden bijgetreden.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat, gelet op voorgaande vaststellingen, niet kan worden besloten dat voormelde verdragsbepalingen werden geschonden door het nemen van de bestreden beslissing.

De Raad vestigt, louter ten overvloede, de aandacht op het feit dat, overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM, de minimumdrempel van hardheid om, op basis van socio-economische omstandigheden, te kunnen concluderen tot een schending van artikel 3 van het EVRM zeer hoog ligt (cf. EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N./Verenigd Koninkrijk; M. MAES, *“Artikel 3 van het EVRM als bescherming tegen socio-economische en humanitaire omstandigheden in het land van herkomst of terugkeer: de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens”*, TVR 2013, 19-39). Verzoeker, die daarenboven over familieleden in Afghanistan en dus over een opvangnetwerk beschikt, toont met zijn betoog niet aan dat deze minimumdrempel, in zijn geval, wordt bereikt.

Betreffende zijn betoog dat hij in Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, moet worden opgemerkt dat verzoeker aangaf afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar en dat uit de informatie waarover de Raad beschikt weliswaar blijkt dat er in deze provincie nog sprake is van willekeurig geweld, maar dat dit geweld geen hoog niveau bereikt (cf. EUAA Country guidance: Afghanistan January 2023, blz 34). Bovendien wordt een aanzienlijk deel van de burgerdoden in deze provincie beschouwd als het gevolg van veiligheidsincidenten van gerichte aard. Er kan dus niet worden geoordeeld dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat er gegevens eigen aan zijn persoon zijn die toelaten te besluiten dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gezien de informatie in het rechtsplegingsdossier kan verzoeker ook niet worden bijgetreden in zijn standpunt dat er geen deugdelijke doorstroming van objectieve informatie meer is aangaande de situatie in Afghanistan, dat een analyse van de veiligheidssituatie dus niet mogelijk is en dat niet kan worden geoordeeld dat de situatie is verbeterd.

De Raad kan enkel vaststellen dat niet blijkt dat verzoeker nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus, zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gezien het voorgaande kan niet worden besloten dat verweerder een manifeste appreciatiefout maakte of de artikelen 48 tot en met 48/7 van de Vreemdelingenwet of artikel 1 van de Vluchtelingenconventie heeft geschonden door te oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus.

Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven.

Er is geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

Er kan niet worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, heeft of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK